

основі емпатійних установок; професійно-групова причетність, уміння сформувавши команду однодумців (комунікативний компонент);

- професійна саморегуляція, вміння володіти проявом своїх почуттів; корекція власної поведінки і діяльності щодо поставлених цілей, конкретної ситуації і результатів самопізнання власних ділових, особистісних якостей і психофізичних особливостей; асиміляція освітнього середовища, адекватна самооцінка і самоаналіз управлінської діяльності; приборкання несвідомих реакцій організму і психіки з метою запобігання відмов уваги, примх пам'яті, некерованих емоцій (рефлексивний компонент).

Саме директор дитячої школи мистецтв повинен досить істотно впливати на долю освітніх реформ у мистецькій сфері, забезпечуючи оптимальні умови для педагогічної творчості кожного викладача й мистецької самореалізації учнів.

Джерела

1. Абрамов Л. К. Менеджмент у сфері культури / Л. К. Абрамов, Т. В. Азарова. – Кіровоград : ЦПТІ, 2000. – 88 с.
2. Гринь Є. Структура управлінської компетентності директора школи мистецтв у контексті реформи мистецької освіти / Є.Гринь // Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти. – Вип.7. – Слов'янськ. – 2018. – С.211–220.

УДК 378:786:37.02

Коцан Олеся Михайлівна,
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна
Ужгородський музичний коледж
імені Д. Є. Задора
м. Ужгород, Україна

ІННОВАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ФОРТЕПІАНО

Сучасний керівник дитячого мистецького навчального закладу не стільки має давати розпорядження, скільки співпрацювати, а це означає,

володіти високим рівнем управлінської культури, бути творчим та ініціативним, володіти технологіями менеджменту й маркетингу в освіті.

Мистецька освіта України, зокрема музична, переживає важливий період змін, зумовлених глобальними тенденціями в освітньому процесі. Це час переосмислення та реформування змісту освіти, методів і форм навчання та виховання, організації та управління освітньою діяльністю. Динамічність глибинних трансформацій всіх сторін суспільного життя за останні десятиліття ставить перед педагогами-піаністами вимогу створення якісної системи професійної підготовки майбутніх викладачів фортепіано, пошуку ефективних методів розв'язання складних завдань, які може вирішити педагог з чіткою мотивацією інноваційної діяльності та визначеною інноваційною позицією, здатний не лише підтримувати інноваційні процеси, а й ініціювати їх. Тому проблема підготовки викладачів фортепіано інноваційного спрямування набуває першорядного значення.

Специфічний характер професійної виконавсько-педагогічної підготовки піаністів в музичних освітніх закладах різних рівнів визначається тісним взаємозв'язком музично-педагогічної теорії та виконавсько-педагогічної практики, історично сформованим досвідом особистісно-орієнтованого навчання (педагогічні праці Г.Нейгауза, Г.Когана), переважанням індивідуальної форми проведення навчальних занять над груповою, реалізацією творчого потенціалу учнів та студентів у виконавських проєктах. Спрямованість навчальної та виховної роботи на забезпечення всебічного гармонійного розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога-піаніста, на оволодіння базовими професійними компетентностями досягає бажаного якісного результату передусім за умови сформованої психологічної готовності особистості до змін, здатності осмислювати та реалізувати інноваційний потенціал в майбутній професійній діяльності.

В сучасних наукових дослідженнях представлено різні підходи до трактування поняття «інноваційна компетентність». В контексті завдань фортепіанної педагогіки визначення інноваційної компетентності найбільш точно сформульоване О.І.Артамоною і розглядається як система внутрішніх потенціалів регулювання інноваційної діяльності, що складається з мотиваційного компоненту, особистісних якостей, стійких умінь, заснованих на знанні успішних стратегій інноваційної діяльності та рефлексії як здатності людини оцінити свою позицію відповідно до вимог та інтересів партнерів [1].

Нам видається слушною думка О.О.Євдокимової та Н.В. Алексеєнко, що найбільш затребуваним є вивчення інноваційної компетентності як необхідної складової будь-якої професійної діяльності, яка потребує від сучасного фахівця готовності швидко адаптуватися до змін, здатності якісно інтегрувати отриманні знання у професію та вміння використовувати їх на практиці [4]. Формування інноваційної компетентності майбутнього викладача фортепіано детерміноване активізацією пізнавальної діяльності в процесі роботи над усіма аспектами передачі художньо-образного змісту музичного твору як для сольного так і для ансамблевого виконання, розв'язанням завдань виконавської інтерпретації, осмисленням практики власного навчання та виховання, оволодінням технікою виконавської та педагогічної імпровізації. Готовність до постійного творчого пошуку, відкритість на інноваційні процеси сприяють подоланню суперечностей традиційного і інноваційного на користь творчої трансформації та підтримки.

Оновлення змісту освітніх програм професійної підготовки майбутніх викладачів фортепіано з застосуванням компетентнісного підходу має позитивне значення для поступовості процесу нарощення потенціалу інноваційної компетентності суб'єкта, відповідно до розвитку його інноваційного сприйняття: сприйняття власних інновацій та взагалі інновацій або відкриттів, здатність побачити елементи нового у відносно

сталому та здатність запропонувати принципово нове вирішення проблеми. Організація системи стимуляції професійної мотивації, самостійного навчання виступають чинниками формування якісно іншої педагогічної практики.

Цілеспрямоване набуття інноваційної компетентності як складової професійної підготовки майбутніх викладачів фортепіано вирішує завдання оновлення освітнього мистецького процесу, створює передумови для самоорганізації та самореалізації творчої особистості, успішної і швидкої адаптації до професійної діяльності, формування креативного мислення, вироблення «інноваційної інтуїції», адекватного сприйняття нововведень і реалізації інновацій в навчанні і вихованні.

Джерела

1. Артамонова Е. М. Формирование инновационной компетентности педагога в процессе обучения в вузе /Е.М.Артамонова. Педагогическое образование и наука, – М.: 2013. – № 5. – С. 17-26
2. Масол Л. Впровадження компетентнісного підходу до змісту загальної мистецької освіти: аналіз державних стандартів / Л. Масол .: Мистецтво та освіта. – 2014. – № 4. – С. 2–8.
3. Нейгауз Г. Г. Об искусстве фортепианной игры: Записки педагога. /Г.Г.Нейгауз. 5-е изд.–М.: Музыка, 1988.— 240 с, портр., ил., нот.
4. Євдокимова О.О., Алексеєнко Н.В.. Інноваційна компетентність як професійно важлива риса сучасного фахівця./О.О.Євдокимова., Н.В.Алексеєнко.: Право і життя – 2017. –№ 2.

УДК [74+37.012-047.44:78.08]:378:37.011.3-051

Мусієць Леся Володимирівна,
гуманітарно-педагогічний коледж
Мукачівського державного університету
м. Мукачево, Україна

ПРОБЛЕМИ ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНОГО АНАЛІЗУ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Важливою умовою формування музичного сприймання студентів є здійснення ними аналізу музичних творів. Кожний проаналізований і

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>